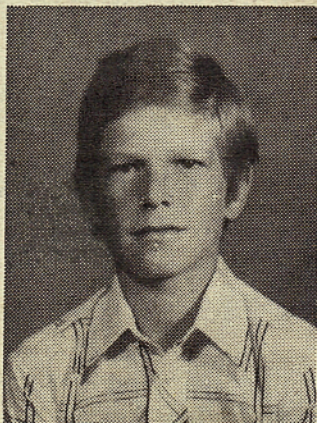

Portret tedna

Tomaz Arh: Tudi v Moskvi šola in tenis

KRANJ – Domači teniški klub Triglav ter njegovi igralci od pionirjev, mladincev pa vse do članov so v jugoslovanskem, posebno pa še v slovenskem merilu precej visoko. Kako bi tudi ne bili, saj petero teniških igrišč na stadionu Stanka Mlakarja od aprila pa tja do konca oktobra nikoli ne sameva. In če bi jih bilo še pet več, bi jih bilo še vedno premalo, da bi igralci lahko nemoteno trenirali. S trdo in resno vadbo pa pridejo tudi uspehi. Uranič, D. Žnidar, Polenec, Dovjak, Mulej, Nadižar-ter ostali v članski konkurenci nastopajo na vseh naših turnirjih, znani pa so tudi onkraj naših meja.

Za vsemi temi pa v zadnjih dveh letih izredni uspeh dosegajo tudi pionirji, saj so v samem vrhu jugoslovanskega pionirskega tenisa. Pri klubu se še kako dobro zavedajo, da bodo že iz pionirskih vrst naprej lahko črpali poznejši članski naraščaj. Vsako leto že v začetku sezone trener pionirjev Kuster okrog sebe nabere kopico mladih igralcev in z njimi dela in jih uči dneve in dneve. Prav trenerju Kustru gre vsa zahvala, da ima Triglav odličen mlad teniški naraščaj. Pionirji Aleš, Pisk, Pivk, Filipič so velik up kranjskega tenisa. To pa še posebno velja za mladega in talentiranega igralca 12-letnega učenca osnovne šole Simona Jenka Tomaža Arha.

Tomaz je svojo teniško kariero pričel pred dvema letoma pri profesorju Kustru. Že kaj kmalu je bilo opaziti njegovo prirojeno nadarjenost, ki se je z rednimi treningi kaj hitro izpopolnjevala. In tu so bili že prvi uspehi, saj je bil Arh že lani med šestnajstimi najboljšimi pionirji v Sloveniji.

Prvi uspehi pa so Tomaža še bolj spodbudili, da je še resneje zagrabil za lopar. Na letošnjem slovenskem prvenstvu v Mariboru mu je z dobro in pametno igro uspelo, da je v svoji kategoriji mlajših pionirjev osvojil svoj prvi republiški naslov. Na državnem prvenstvu je imel nekaj smole. Vseeno pa se je iz tega bosanskega mesta vrnil kot četrti najboljši pionir v Jugoslaviji.

Tomaz je že v torek vzel kovčke, v katerih je bil obvezno tudi lopar, in z očetom Janezom, bivšim rokometasem stražiške Save, odpotoval za tri do štiri leta v rusko glavno metropolo Moskvo. Tu namreč kranjska Elektromehanika postavlja telefonsko centralo in Tomažev oče je bil prav zaradi tega poslan v Sovjetsko zvezo. S seboj pa je vzel vso družino.

Tudi tu Tomaz ne bo zanemaril teniške igre. Kot je sam dejal, so v Moskvi odlični pogoji za vadbo. Med počitnicami, v Moskvi bo nadaljeval šolanje v sedmem razredu, pa si bo na turnirjih ter prvenstvih SRS in SFRJ skušal spet priboriti svoj teniški ugled.

D. Humer